

Ter inleiding:

In de komende weken zal het duidelijk worden of we gezamenlijk een gemeente gaan vormen in de Waterstaatskerk. Er zijn veel nieuwe kansen, maar er zijn natuurlijk ook nog veel vragen over praktische zaken en over wat we kunnen verwachten. Omdat ik pas sinds een paar jaar in de Bethelkerk kom, heb ik veel van de discussie Waterstaatskerk gemist. En ik merk dat ik nog veel vragen heb. De komende tijd zal ik wekelijks, via deze brief en op Facebook, een vraag stellen aan ds. Peter Hendriks, die hij zal beantwoorden. Ik hoop dat u ook iets zult hebben aan mijn vragen en natuurlijk de antwoorden. Zodat we samen, voorbereid op weg kunnen gaan naar één gemeente. Veel leesplezier.
Janine Vermeij-Post, Pastoraal ouderling wijk zuid.

Beste Peter,

Wat fijn dat je weer terug bent van vakantie. De zomer is ook wel voorbij nu. Het wordt kouder. De tijden veranderen.
Zo langzamerhand bereiden we ons voor op kerstmis. Samen. En het is misschien wel de laatste kerst die we in de Bethelkerk vieren. De aankoop van de Waterstaatskerk lijkt nu toch zo dichtbij. Maar ik vraag me af: wat is nou de belangrijkste motivatie om de waterstaatskerk te kopen?

Terwijl ik dit schrijf, zit ik in de muziekschool, in de hal naast de Waterstaatskerk. In de kerk oefent nu het strijkorkest, waar ook jeugd uit onze kerk in meespeelt. Met een beetje fantasie zie ik ons hier al kerken. Er komen mensen bij elkaar. Ouders wachten op hun kinderen, vaak met een broer of zus op sleeptouw. Er worden spelletjes gespeeld, muziek gemaakt, gepraat, gelachen en koffie of limonade gedronken. Maar wat maakt ons als kerk nou anders? Ik denk eigenlijk dat ik het antwoord op die vraag gister al gekregen heb, maar of ik het echt begrijp?

Gisteren preekte ds. Bergström uit Delden. Hij legde op een mooie manier uit waarom en hoe wij kerk zijn. Hij vertelde dat we met elkaar 3 pijlers van kerkzijn vormen: De koinonia (de gemeenschap), de diakonia (dienstverlening) en het kerygma of de leitourgia (de preek of de liturgie). Hij gaf een mooi voorbeeld: als we koinonia zijn, zonder diakonia of leitourgia, dan zijn we gewoon een theekransje, en een diakonia zonder koinonia of leitourgia wordt al snel een activist. Zo is het maar net.

Maar als we dan bij elkaar komen in de Waterstaatskerk, hoe gaan we dan vormgeven aan deze 3 pijlers? En maakt het dan uit van welke wijk je bent?

Ik heb nog veel meer (praktische) vragen, maar nu houd ik het hierbij. Ik kijk uit naar je antwoord.

Met hartelijke groet,

Janine Vermeij

Dag Janine,

Nog maar net terug van vakantie, en jij bent al met kerst bezig. Jij gaat snel! Sluit trouwens goed aan bij pas verschenen boeken die ik deze vakantie las. Gewone leesboeken, maar wel met top recensies. Wat mij opviel was hoeveel schrijvers op dit moment bezig zijn met religie. Zonder een God die alles regelen kan, maar wel God die mensen nabij is, tot in de diepste crisismomenten. Precies wat we met kerst vieren. Als deze boeken onze tijd goed aanvoelen: mensen zullen zich aangesproken weten. Maakt niet uit in welk kerkgebouw.

Nu staat de Waterstaatskerk midden in de stad Hengelo, de plek waar als geen andere plek in Nederland mensen aan het begin van kerstavond bij elkaar komen. Ze willen elkaar ontmoeten, koinonia ervaren, gemeenschap. Het past bij de pijlers van de kerk er dan ook de Waterstaats voor open te zetten. Zodat mensen er de kans krijgen iets te ervaren van het geheim, de verwondering, de herkenning van hoe God er voor mensen is. Leitourgia, het omgang zoeken met God. Door de kerkruimte op een bepaalde manier in te richten, met speciale beamerbeelden en kaarsjes. Zo dat ieder er een eigen weg in kan zoeken. Het is diakonia, dienstverlening op zich, om die ruimte te maken voor mensen, hen koffie en thee te geven, beschikbaar te zijn voor een praatje. Tegelijkertijd kun je gelegenheid geven zelf iets te doen. Een bijdrage voor hulp aan vluchtelingen, slachtoffers, de voedselbank.

De Waterstaatskerk, met kerst opengesteld als herberg in de stad, tijdens kerkdiensten, maar ook tussendoor. Mijn gedachten gaan met me op de loop, zoveel mogelijkheden er zijn. Met folders overal in de stad en uitnodigingen om eens komen te kijken bij de levende kerststal, op het binnenplein, of bij de deur aan de Deldenerstraat, om je eigen selfie te maken..... God is dichterbij dan je denkt!

Mooie week gewenst!

Ds. Peter Hendriks